

Der er i de seneste år sket en vis modernisering af formidlingsarbejdet, herunder taget indledende skridt til at anvende EDB-teknik. Forbedringerne har imidlertid kun i mindre grad været rettet mod den opsøgende formidlingsindsats, uanset dennes afgørende betydning, når det drejer sig om at begrænse forekomsten af langtidsløshed. Arbejdsformidlingslovens § 65 er i denne forbindelse alt for vagt formuleret. Det foreslås derfor, at enhver efter senest 3 måneders ledighed indkaldes til en formidlingssamtale, hvorunder det drøftes, hvilke af de foreliggende arbejds- eller uddannelsesmuligheder den pågældende skal sigte mod at udnytte. Dette skal ses i sammenhæng med den pulje af tilbud, som forudsættes opbygget (jfr. punkt 4).

Det er af afgørende betydning, at arbejdsformidleren tidsmæssigt får mulighed for at skabe personlige kontakter til de enkelte virksomheder for bedre at kunne anvise egnede arbejdskraft.

Arbejdsformidlingens muligheder for individuel rådgivning og spredning af information om job- og uddannelsesstilbud må forøges væsentligt. Dette forudsætter dels en udbygning af den halvåbne formidling (jobcentre), dels en generel forbedring af det kendskab, formidlingens personale har til enkelte fag og uddannelser. Kravet om en forøget og forbedret formidlingsindsats må nødvendigvis indebære øgede bevillinger til arbejdsformidlingen.

Ad 2

Strammere vilkår for udbetaling af dagpenge

Det er et grundlæggende princip for den foreslåede omlægning af arbejdsmarkedspolitikken, at beskæftigelsesinitiativer har højere prioritet end støtte. Derfor må det fastslås, at der til udbetaling af dagpenge er knyttet en pligt til at modtage de tilbud om efteruddannelse og omskoling, som efter formidlingens skøn kan føre til fremtidig beskæftigelse.

Samtidig er der imidlertid et udtalt behov for at klarlægge indholdet i begrebet arbejdsvægring og sikre en ensartet og effektiv administration af de fastlagte retningslinjer. Det er lidet betryggende, når man i undersøgelser, foretaget i landsarbejdsnævnets regie, har kunnet påvise, at arbejdsformidlingen i 95 pct. af tilfældene har undladt at opfylde sin indberetningspligt, efter at en anvisning har været resultatløs eller den pågældende selv har opsagt stillingen. Sådanne forhold skaber mistillid til, at lovens forudsætninger for udbetaling af dagpenge overholdes og bidrager derfor til at underminere det nuværende dagpengesystem. En efterlevelse af lovens karantænebestemmelser må ses som

en nødvendig betingelse for at kunne opretholde det høje dagpenge niveau.

En yderligere foranstaltning, som har bidraget til at stoppe et eventuelt misbrug af dagpengesystemet, vil være et pålæg til arbejdsgivere om at indberette resultatet af arbejdsanvisninger til formidlingen. Derudover vil opbygningen af en vægringsstatistik kunne forhindre mytedannelse på dette område.

Ad 3

Forøgelse af beskæftigelsesfremmende foranstaltninger

Betingelsen for, at dagpengeudgifterne kan nedbringes, er, at der skabes en pulje af tilbud om arbejde eller uddannelse, som de ledige på eget initiativ eller via formidlingen kan trække på. En del af disse tilbud vil bestå af omskolings- og uddannelsesaktiviteter, som sikrer en bedre tilpasning mellem arbejdsstyrkens kvalifikationer og virksomhedernes behov. Analyser af den samtidige forekomst af stor ledighed og betydelig arbejdskraftmangel (»paradoksproblemet«) har samstemmende påpeget det omfattende behov for om- og genskoling.

Udover disse foranstaltninger, som retter sig mod arbejdskraftudbuddet, må der gennem betydelige offentlige bevillinger skabes en forøgelse af arbejdskraftefterspørgslen ikke mindst i den private sektor. Som eksempler kan nævnes tilskud til virksomhedsuddannelse, herunder for særligt afskedigelsestruede ansatte, egnsudviklingsstøtte, foranstaltninger for handicappede, beskyttede arbejdspladser og traditionelle beredskabsarbejder.

I betragtning af de vanskelige beskæftigelsesforhold for kvinder må der lægges særlig vægt på at skaffe tilbud om uddannelse eller arbejde til den kvindelige arbejdskraft. Da kvindernes erhvervsmonster samtidig er meget ensidigt, er det vigtigt, at sådanne tilbud fortrinsvis findes inden for traditionelle områder. I forbindelse hermed bør der specielt sættes ind på at nedbryde de faktiske forhindringer for gennemførelse af ligebehandlingsdirektiverne.

Ad 4

Tilbud tidligt i ledighedsperioden

Det er en vigtig målsætning for den nye arbejdsmarkedspolitik at begrænse forekomsten af langvarige ledighedsperioder og de deraf følgende skadevirkninger. Specielt må det forhindres, at